

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg tror, at ministeren lidt misforstod mit spørgsmål. Jeg vil sådan set ikke tilføje flere næringsstoffer, men tilføje færre næringsstoffer til rugen. Sagen er jo, at hvis man tilføjer for meget kvælstof, går rug i leje, og så får man en dårlig kornkvalitet og dermed en dårlig brødkvalitet.

Mit spørgsmål var sådan set ganske enkelt: Kunne det ikke være en mulighed, at vi gik ud og sagde, at man må tilføje noget mindre kvælstof til de rugmarker? Dermed ville vi kunne undgå, at det går i leje, og dermed vil vi kunne opretholde kvaliteten og dermed spare på pesticiderne.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan ikke give den videnskabelige forklaring. Enhver ved jo, at når vi bruger stråforkortere, er det selvfølgelig af hensyn til bl.a. naturforhold, af hensyn til vækstforhold. Om det nu er sådan, at det skal ligge lige nøjagtig dér, og hvis vi giver det det mål, passer det lige nøjagtig med, at man måske ikke behøver at bruge stråforkortere, har hr. Touborg måske ret i.

Jeg vil bare sige, at skal vi ind og vurdere det, vil jeg bede om, at vi får nogle folk ind, der kan sige, hvordan det præcis skal ramme. Jeg tror nu ikke, det er så enkel en øvelse, at man kan stå og sige det nøjagtigt.

I øvrigt glæder jeg mig jo over, at landbruget fører an og går ind, som jeg nævnte i min indledende tale her, og viser, at de gerne vil undgå stråforkortere. Det er vi meget tilfreds med i regeringen, og det er også vores holdning.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, da der nu findes flere forskellige mærker stråforkortere, om man også tester de her stråforkortermidler med facilitetstest, kan man kalde det, for kunne man så ikke måske udelukke nogle af de gamle midler, der ikke er blevet testet på den baggrund?

Så vil jeg også godt spørge ministeren om frøavl, så man kan minimere brugen af stråforkortere, om det ikke er en mulighed at indføre et forbud, så man kun kan bruge stråforkortere på afgrøder, som bliver brugt til den videre frøavl.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu er det jo sådan, at den debat, der kører i dag, omhandler et generelt forbud, hvor vi altså går ind og siger, at vi laver et generelt forbud. Den vurdering, vi har modtaget, er, at det rent retligt ikke er muligt.

Vi er selvfølgelig mindst lige så interesseret som hr. Jørn Dohrmann i, at vi prøver at undersøge, hvad der er af muligheder ved siden af, men det ligger ikke klart. På den måde, som vi kan forholde os til det nu, er det sådan, at vi ikke kan gå ind og lave et generelt forbud.

Jeg har forstået det, hr. Jørn Dohrmann siger, og jeg kan sige, at det er nøjagtig den samme linje, vi lægger ind, uden at jeg allerede nu kan begynde at vurdere de forhold, for dem skal vi først have undersøgt juridisk, og det er i gang. Men det er da klart, at vi er interesseret i, at vi bruger så få stråforkortere som overhovedet muligt.

Vedrørende vurderingen er det altså her i 2005, at vi skal ind og vurdere nogle af de her midler. Det er klart, at alle midler bliver vurderet ud fra alle de parametre, de skal vurderes efter. Det er jo det, der skal ske med alle midler, når vi er inde at regulere på kemikalieområdet.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne takke ministeren for indlægget. For ganske kort tid siden udsendte Institut for Miljøvurdering en rapport om stråforkortere, og den har også været offentligt omtalt i Berlingske Tidende den 30. januar.

Det giver anledning til to spørgsmål, for i deres rapport slår instituttet til lyd for, at frivillige aftaler på det her område kan fungere som tekniske handelshindringer og være direkte i strid med EU-retten. Er det også regeringens opfattelse? Jeg spørger af reel interesse, for jeg har selv været med til at opfordre ministrene til at arbejde for frivillige ordninger, og derfor kom dette fuldstændig bag på mig.

Det andet, som jeg synes at man kunne spørge ministeren om, som jeg synes er meget relevant påpeget af instituttet, er forsigtighedsprincippet. Det er jo traktatfæstet, så det er noget, man i og for sig kunne gøre gældende i EU. Det er jo helt tydeligt, at vi alle sammen har en vis usikkerhed over for de her stoffer, og at vi mangler de videnskabelige beviser. Har regeringen overvejet at prøve at bruge forsigtighedsprincippet på EU-niveau?